

Esraya Mektuplar 12 Şeytanın Askeriydim Ya Hani Artık Değilim

— HacıAli Bayram · 28 Aralık 2009

Esra'ya mektuplar (12) Sevmek yetmiyormuş

Tarih:28 Kasım 2008 Cuma 01:21:16

RE: hayırlı geceler hocam

Aradı, aradı ve bitti şimdi gerçekten... 9.45 idi... Şaka gibi yaşadıklarım... Şimdi daha bir Allah'ım layım. Kararlıydım her şeyi söylerken, kararlı... Bir an bile tereddüt etmedim söylerken, bir an... Noktayı koydum... Bitti...

Başladığı gibi bitmedi ama gerçekçiydi bitişi, gidişi... Şimdi geçmişime ağlıyorum, yaptıklarım... Omuzlarıma daha büyük bir yük bindi şimdi... Geçmişimi daha çok hissediyorum, omuzlarımda... Allah'a daha samimiyim. Çünkü yardım etti bana, bu günahkâr kuluna... Koca iki buçuk yıl... Bitti, bitti bugün... Yakarışlarım kabul edildi. Önümdeki en büyük engel kalktı. Hiç bu kadar sakin konuşmamıştım, karşımdakiyle. Hiç bu kadar kararlı olmamıştım... Her cümlede ALLAH vardı çünkü her cümlede... Bende Allah vardı konuşurken bu sefer... Şeytanı bağlamış, kenetlemiştim, telefonu açarken besmele çekmiştim; Allah'ım yardım et demiştim...

Şimdi her şey yalan, artık arınma vakti mi geldi ne... Ama bu daha bir acıtıyor canımı bitmesinden...

Lanet okumaları kulaklarımda hala. Ama duymuyorum işte... Suskunum, ağlamaklı...

Allah'ım senleyim artık, tecellilerine, cezalarına, mükâfatlarına hazırım... Ama senden gelsin tek cezam, senden gelsin diyorum... Mükâfatım Peygamberimi görmek olsun; öpsün beni alnımdan, gülümsesin bana, hoş geldin aramıza desin... Ne istediğimi biliyorum artık, neyi arzuladığımı... Şeytanın askeriydim ya hani... Artık değilim. Olmak da istemiyorum bir daha... Şimdi ağladığım tek şey karanlık geçmişim... Kapıyı kapatmak ve semalara açılmak ne kadar sancılı... Ne kadar ağlamaklı... Yalan gibi her şey, yalan... Öyleydi de zaten, yalandı... Tek gerçek Allah iken... Yalandı geçmişim... Şimdi geçmişime ağlıyorum, affet Allah'ım diyorum... Bitti şu saatten sonra, geri dönmemesine bitti... Her şeyiyle...

Mutsuzum, çok mutsuz... Ama mutsuzluğum geçmişimde saklı... Şimdi kalbini kırdıklarımın gönüllerini almak zamanı... Kaç kişi var kim bilir, kaç gönül... Allah'ım tek sendeyim artık, yardım et bana...

Kimse anlamıyormuş beni bu güne kadar, hele hele en çok anlıyor dediğim hiç mi hiç anlamamış, pişmemiş, yanmamış gönlü, benim kadar... Sevmek yetmiyormuş... SEVGİ ALLAH'A GÖTÜRMEĞİKÇE BÜYÜK BİR AZAPMIŞ... DERTMİŞ, ÇİLEYMİŞ... Ve ben çilelerin en büyüğünden kurtuldum bugün... Ama anlamadı beni. Allah için serden vazgeçtiğimi yine bilemedi, yine bilemedi... Mutsuzum, yanlış yerde durmuşum yıllardır, yanlış kişide, yalnız benmişim yükler altında bu kadar çok ezilen... Pişmemiş ki, yanmamış ki, benim kadar... Yakmamış gönlünü pişmanlıklar... Ama ben çooooooooo pişmanım, hep pişmandım...

Şimdi Allah için bitirdiğim bu geçmişi Allah için yeşertmek istiyorum... Acıyla pişerken gönlüm, kanarken

en derin yaram, karşı tarafın şaşkınlığı ve benim kararlılığım gözlerimin önünde...

Yok, mu şimdiden sonra hayatımda? Bu kadar mıydı? Ben tek ondan vazgeçemedim ki... Ben her şeyden vazgeçtim... Şimdi kirlettiğim tüm kutsal değerlere ağlamak zamanı... Belki acır da Allah gözyaşlarıma, olmam gereken yere çıkartır beni... Peygamberimi görmek arzusu var içimde... Sessiz, sakin, dingin bir gecede, ya da günde... Beni ben yapan tüm değerleri itişime rağmen, batmama rağmen günahlara, gelse bana, varsam Peygamberime, varsam Allah'ım sana... Tüm günahlarımla, tüm pişmanlıklarım, tükenmişliğimle karşıdayım işte, tekim, tek sendeyim...

Kalbimde koca bir yara... İki seneden fazladır büyüyen yara, deşildi bugün... Akıyor iltihabı dışarıya... Bir insanın umutlarını söndürmek istemezdi bu gönül ama olmuyordu, susmuyordu artık... Günahlar aklımda mih gibi çakılı duruyor, secdedeyken geliyordu da aklıma, utanıyor, çok utanıyordum...

Allah'tan başka yardım edecek yok bana... O'na dayandım artık, O'na güvendim. Ve bu tevekkülüm, geçmişimle arama çizgi çektik bugün... Ayrı saflardayız artık... Çok uzak geliyor geçmişim şu an, sanki o ben, ben değilim... Ama benim işte, been...

Bunu silemem, geçmişimin üstünü örtemem, yardımın olmadan... Şimdi daha çok yardımın gerek Allah'ım... Ama sana güveniyorum işte... Tereddüt etmeyeceğim bu yolda yürürken, ne gelirse senden geldi diyeceğim... Çünkü cezamı çekmeliyim, o yüzden kimden ne gelirse kabulüm... Ama çekemeyeceğim, taşıyamayacağım yükü yükleme omuzlarıma. Kendimi çok zor taşıyorum çünkü çok zorr taşıyorum. Yorgunum, bitkinim, vücudum hasta gibi, titreme var bedenimde. Kalbimin üstüne bir taş oturmuş... Üşüyorum Allah'ım... Şimdi hıçkırma hıçkırma ağlamak istiyorum... Koca yılları çöpçe attım, kalbimle birlikte...

Ben bu haram hayatı değil, sonsuz hayatı istiyorum. Artık hayallerim yok, düşlerim yok... Umutlarım var. Bu kısa hayat için değil umutlarım. İyilikler, güzellikler huzurlu bir gelecek için... Susmamak, durmamak yola devam etmek için... Ama kanatacak yoldaki taşlar ayaklarımı hep, sahi ne zaman nasırlaşacak Allah'ım ayaklarım?

...

Bitti hocam bitti bugün kesin bitti... Tam da 9.45 di... Çok tuhafım... Geçmişim geleceğim, umutlarım... Şimdi her şey yeni baştan... Yeniden başlıyorum hocam hayata... Kırdıklarım, kırıldıklarım, sevgiler, dostluklar. Günahlar... Var mıdır ki hiç sevabım, ne yapmışımdır acaba Allah için geçmişte... Ahhhhh hocam, daha dün karşınızda kıpır kıpır idim, şimdi yanınızda olsam da hıçkırma hıçkırma ağlasam omzunuzda... Ağlıyorum hocam şu an... Gözyaşlarım akıyor yüzümden... Boşalıyorum... Arınıyorum geçmişimden... Sakinim ama... Sakin... Yanınızda olsam şimdi sadece, yanınızda... Konuşsanız benimle, rüyamdaki gibi arındığımı söylemeniz yüzüme... Tekrar öpseniz alınımdan... İşte başardın deseniz, Allah için istedin ve bitti, rahatsin artık... Geçmişinle yüzleş şimdi, desen... Yanındayım hep KIZIM desen... Sımsıkı sarılsanız da bana, ağlasam, ağlasam, ağlasam... Hıçkırma, hıçkırma... Babamla yapamadığımı sizinle yapsam...

Allah'ım nasıl bir hikmetti "Rabbi zidni ilmen ve fehmen" dedi... Nasıl bir hikmetti ki yaşamımda gizli...

Sabah yazdım hocam yukarıdakileri. Telefonla ilk konuşmadan sonra, boşalttım içimi, rahattım, huzurdaydım... Çok huzurdaydım... Sonra ikindi vakti geldi çattı... Yine bir telefon...

Ama bu sefer o kadar da rahat değildim, huzursuzdum bu sefer, çok huzursuzdum... Sonra sakin ol dediniz... Ben de gittim, camide sakinleştim... Ama... Ama korkuyorum şimdi...

Esra (11.27.2008)

-----«»-----

İyi geceler Esra...

Bismillahirrahmanirrahim.

Kızım, senin yazdıklarının dışında geçmişinden sormadım. Şu anda öyle zordayım ki, anlatamam... Sana yardım etmek isterken zarar vermekten korkar oldum. Galiba daha fazla aydınlanmaya ihtiyacım var... Yazdıklarından anladığımı yazayım, sen eksikliğini fazlasını düzelt.

Sen ergenliğin dürtüleriyle zamansız birini sevdin. Ailen itiraz etti. Kırıp dökmek pahasına aşkı tercih ettin. Ailen istemedi kabulendi. Zamanla aşkın törpüledi, yaptıklarını sorgulamaya başladın. İki arada bir derede kaldın. Suçlu aradın ve ilişkini suçladın. Sevdiğin oğlunda kusurlar, kendinde suçlar aradın, hüküm verdin, ayrıldın. Öyle mi...

Yoksa evli biriyle olmaz bir ilişkiydi, nasılsa bitecekti, hataydı. Döndün mü?

Veya bu ilişki ilk değildi. Yanlış üstüne yanlışlar yapmıştın. Temelinde sadece nefsi tatmin vardı, çirkinleşti, bıraktın silip attın mı?

Ya da hedeflerinin ve ailenin senin için düşündüğü senaryoya uymayan bir damat adayı vardı, aslında sonu olmayan bir ilişkiyi sürdürüyordun, bitirmeye mi karar verdin... Veya yaprak gibi savruluyordun, bir dala tutunmak istedin, bu çabalar o yüzdendi. Ama başaramıyordun. Yardımımınla bunu başaracağına inanmaya başladın ve bitti diyorsun, öyle mi.

Veya hiçbiri mi. Bundan böyle hikâyeyi öğrenmem lazım ki, islama göre, vicdana göre bir şeyler deme hakkım ve cesaretim olsun.

İnsanların cinselliği yaşaması Allah'ın emri... Yanlış olan, yanlış zamanda, yanlış kişiyle, dinin, yasaların, örfün hilafına yaşanmasıdır. Yoksa ne iğrenilir ne tiksindir, ne de günah, ayıp sayılır.

Beni aydınlatmalısın. Halen benden yardım bekliyorsan içinde bulunduğun durumu, kendini yerdiğin işleri anlatman lazım ki, bana göre, ne doğru ne yanlış tespit edip sana bence diyebileyim.

Meramımı anlatmaya yetmiştir umarım, bu yazdıklarım... Ailenin bu yaşadıklarından haberi var mı?

Bunca yükü tek başına mı göğüslüyorsun. Yardım aldığın bir profesyonel kişi var mı? Bu kadar az bilgi vererek, her derdinin çözümünü benden beklemekle bana haksızlık yapıyorsun.

Sabah bitti diyor, akşam içim yandı diyorsan, burada bitmemiş bir sevgi unsuru mu var; acıma duygusu mu, yalnızlık korkusu mu, ne var.

Beni biraz daha bilgilendirmen gerekir, öyle değil mi?

Diline geleni değil, kalbinin onayından geçenleri yazmanı bekliyorum.

Hz Ali (k.s) seven iki kalp arasına girmektense kellemi veririm, buyurmuş.

Ben kendi kızım seviyorum dedi diye iki kere yanlış evlilik yapmasına katlanıp acı çekmiş, halen de acılar içinde kıvranan biriyim.

Yanlış yapmaktan korkarım. Allah indinde hatalı duruma düşmekten korkarım...

Safiye'nin hikâyesine benzer bir hikâyen varmış gibi davrandın... Ben de söylediklerinden edindiğim intibalara göre çözümler üretmeye çalıştım. Devam edebilmem için, daha çok bilgiye ihtiyaç duyuyorum.

Hiç bir konuda açıklama yapmaya zorlamıyorum. Asla mecbur değilsin. Talep senden icabet bizden. Beni iyi anladın mı? Lütfen düşün, ondan sonra cevap ver. Bana söz verdin diye bitirmek zorunda değilsin.

Kalbin bitirmek istemiyorsa kendini zorlamamalısın. Başka çareler aramalısın. Tek kişilik ilişki için, diyorum.

Selam ve dua ile.